

Ni ridu iomete

Kara edzino, neniel mi supozis ke la ekonomia krizo tiel mal-favore efikus kontraŭ ni. Ni devos fari ŝparaĵojn.

Mi pensas ke se vi lernus kuir-arton, ni povus mal-dungi la kuiristinon kaj ŝpari ŝian salajron.

Bona ideo! Kaj se, krome, vi lernus fik-arton, ni povus mal-dungi ankaŭ la ĉef-serviston, la ŝoforon kaj la ĝardeniston.

Kelnero! Alportu al mi krado-rositan pladon da marestaĵoj, pladon da hispana ŝinko kaj kolbasoj, botelon da bona vino, kaj kiel deserton, glaciaĵon el ĉokolado.

Jes, sinjoro. Mi tion alportos al vi, kaj... kion al via edzino?

Al mia edzino vi povas sendi telefakson rakontante al ŝi kiel lukse kaj feliĉe mi travivas ĉi tagojn...

Instruistino, mi vin amas. Mi arde deziregas vin...

Jaĉjol! Al mi ne plaĉas infanoj.

Nu, tiukaze ni klopodos ke vi ne gravediĝu.

Diru al mi, avo, ĉu vi estis en la Arkeo de Noa?

Ne, kara nepineto, mi ne estis tie.

Ĉu vere? Kial, do, vi ne dronis?

